
อายุความลงโทษ

กำหนดอายุความลงโทษ

มาตรา 98 "เมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ใด ผู้นั้นยังมีได้รับโทษกึ่งปี ได้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยหลบหนีก็ดี ถ้ายังมีได้ตัวผู้นั้นมาเพื่อรับโทษนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดหลบหนี แล้วแต่กรณี เกินกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ เป็นอันล่วงเลยการลงโทษ จะลงโทษผู้นั้นมิได้

- (1) ยี่สิบปี สำหรับโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี
- (2) สิบห้าปี สำหรับโทษจำคุกกว่าเจ็ดปี แต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี
- (3) สิบปี สำหรับโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี
- (4) ห้าปี สำหรับโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีลงมาหรือโทษอย่างอื่น"

คดีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด จะต้องได้ตัวผู้กระทำความผิดนั้นมารับโทษ ตามคำพิพากษายกในกำหนดอายุความตามมาตรา 98 นี้มี 2 กรณี คือ

1. กรณีที่ผู้ถูกลงโทษยังไม่ได้รับโทษเลย ได้แก่ กรณีผู้ถูกลงโทษหลบหนีไม่มาตามนัด ศาลอ่านคำพิพากษาสั่งหลังจำเลย กรณีศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาพิจารณาพิพากษาคดีโดยจำเลยหลบหนีไม่รับสำเนาอุทธรณ์หรือฎีกา เป็นต้น กรณีเช่นนี้ เริ่มนับอายุความลงโทษนับตั้งแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด จนถึงวันที่ได้ตัวผู้นั้นมารับโทษ

วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หมายถึง วันที่ศาลได้อ่านคำพิพากษาที่ไม่มีอุทธรณ์ฎีกา
ต่อไป หรือถ้ามีอุทธรณ์ แต่ไม่มีฎีกา ก็คือวันที่ศาลอ่านคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ถ้าคดีนั้นฎีกา
ก็นับแต่วันที่ศาลอ่านคำพิพากษาฎีกา

ตัวอย่าง ก. ถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุก 1 ปี ศาลอ่านคำพิพากษาถึงที่สุดใน
วันที่ 8 กรกฎาคม 2520 ปรากฏว่า ก.หลบหนีไปก่อนที่จะได้รับโทษ คดีนี้มีอายุความลงโทษ
5 ปี โดยนับตั้งแต่วันที่ 8 กรกฎาคม 2520 ถ้าจับตัว ก.มาได้ในวันที่ 10 กรกฎาคม 2525
จะลงโทษ ก. ในคดีนี้ไม่ได้ เพราะล่วงเลยอายุความลงโทษแล้ว

2. กรณีหลบหนีเมื่อรับโทษแล้วบางส่วน หมายความว่าถึงกรณีผู้ต้องโทษหลบหนีไป
ในระหว่างต้องโทษ และต้องเป็นการต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดด้วย ถ้ารับโทษจำคุกใน
ระหว่างอุทธรณ์ หรือฎีกาเป็นการรับโทษไปพลางก่อน คดียังไม่ถึงที่สุด จึงต้องนับอายุความฟ้อง
คดีตามมาตรา 95 กรณีรับโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดไปบ้างแล้ว และหลบหนีไประหว่างรับโทษ
นั้น อายุความลงโทษต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้กระทำความผิดหลบหนี กำหนดโทษที่จะนำมาคำนวณอายุ
ความลงโทษ ยังคงถือโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดตามเดิมโดยไม่ถือโทษที่เหลืออยู่เป็นเกณฑ์ และ
ต้องนับไปจนถึงวันที่ได้ตัวผู้กระทำความผิดมารับโทษ

ตัวอย่าง ศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ก. 2 ปี ก.รับโทษได้ 1 ปี
3 เดือน ก็หลบหนีจากเรือนจำในวันที่ 1 เมษายน 2530 กรณีนี้นับอายุความลงโทษ 10 ปี
ตามโทษในคำพิพากษาคือจำคุก 2 ปี ไม่นับ 7 เดือน ของโทษที่เหลืออยู่ ดังนั้น ต้องได้ตัว ก.
มารับโทษภายใน 10 ปี นับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2530